

اعلامیه مطبوعاتی

ویروس کرونا دلیل ناکامی سازمان بین‌المللی کار و ملل برای حمایت اطفال در مبارزه با نیروی کار اطفال گردیده است

(ترجمه)

گزارش مشترک میان سازمان ILO و سازمان ملل برای حمایت اطفال (UNICEF)، "نیروی کار اطفال: ارزیابی جهانی سال 2020، روند کار و مسیر پیش‌رفت" که در روز جهانی مبارزه علیه نیروی کار اطفال در 12 ژوئیه 2021 به نشر رسید، مبنی بر افزایش نیروی کار اطفال در سراسر جهان به 160 میلیون طفل و افزایش نیروی کار به تعداد 8.4 میلیون طفل را در جریان سال‌های گذشته گزارش داده است. این گزارش هشدار داده است که "به سطح جهان 9 میلیون طفل دیگر در نتیجه ویروس کرونا الی ختم سال 2022 به طور اجباری تحت خطر نیروی کار قرار دارند" و این "پیش‌رفت برای ختم نیروی کار اطفال در 20 سال برای اولین بار در باطلاق گیر مانده است". این وضعیت پلان‌ها و تصامیمی که برای پایان بخشیدن این مشکل اتخاذ شده بود را زیر سوال می‌برد؛ تا جایی که به تاریخ 25 جولای 2019 در جریان صدویکمین نشست، به اتفاق آراء هیئت‌عمومی سال 2021 را سال بین‌المللی محو نیروی کار اطفال اعلام و تصویب نمود و از سازمان ILO خواست تا مسؤلیت تطبیق این کار را بگیرد. در آن نشست تأکید شد که این سال بین‌المللی "فرصت بی‌نظیری را مساعد می‌سازد تا با تلاش فراوان به هدف قابل قبول رشد 8.7 میلیونی برسیم تا به تمام اشکال نیروی کار اطفال در 2025 خاتمه ببخشیم".

اگر عمیق دیده شود، میان اهداف تعیین‌شده و اهدافی که رهبران جهانی برای حصول آن کار می‌کنند تا به وعده‌های سال 2030 پاسخ دهند و نتایج حاصل می‌شود، در واقع خلای بزرگی وجود دارد که از اظهارات آن‌ها معلوم می‌گردد. هینریتا فور رئیس‌اجرائیه یونسف چنین گفته است: "ما در مبارزه علیه نیروی کار اطفال در حال شکست خوردن هستیم و سال گذشته مبارزه نه چندان آسان داشته ایم". این اعتراف در واقع، ضعف آن‌ها را برای حل مشکلات که دامنگیر بشر شده و ناتوانی قوانین اساسی آن‌ها را نشان می‌دهد که باعث چنین بحران گردیده؛ لذا، نقاب آن‌ها افتیده و چهره واقعی نظام فاسد سرمایه‌داری برملا گردیده است. آن‌ها از کدام حق طفل سخن می‌زنند؟ چی را می‌خواهند ثابت کنند؟ در جریان ده‌ها سال برای اطفال جهان چی انجام داده اند؟ آیا وضعیت آن‌ها بهتر شده و حقوق صحتی، تعلیم و تربیه، محیط پاکیزه و زنده گی مرفه، تأمین شده است؟

چرا این سازمان‌ها قحطی که اطفال یمن از آن رنج می‌برد را نمی‌بینند؟ چرا این سازمان‌ها شکایت اطفال عراقی را که از جنگ و منازعه به ستوه آمدند را نمی‌شنوند؟ برای اطفال سوریه که توسط بمب‌های بیرلی قصاب شام بمباردمان شدند و برای نجات به کشورهای فرار نمودند که فکر می‌کردند امنیت و پناه‌گاه دریافت خواهند کرد، اما در عوض جهنمی نصیب آن‌ها شد که در آتش فقر، گرسنگی و ترس می‌سوختند. این سازمان‌ها برای اطفال چی خدمت کردند؟ برای تغییر شرایط و وضعیت که اطفال را مجبور می‌سازد تا برای تأمین نیازمندی‌های خانواده کار کنند، این سازمان‌ها چی کرده اند؟ آیا آن‌ها راه‌حلی را پیدا نموده اند تا ریشه اصلی این مشکل را بخشکانند؟ آیا می‌توانند مشکل فقر را حل کنند؟ آیا می‌توانند جنگ را خاتمه بخشیده و زنده گی مصون را برای اطفال تضمین کنند؟ در نشست‌های پی در پی، این سازمان‌ها تنها پلان‌های عملیاتی خود را ارزیابی می‌کنند، ولی تاهنوز نتایج آن‌ها شرم‌آور و پوچ و بیهوده است؛ حتی اگر کدام دستاورد غیر قابل ملاحظه نیز داشته باشند، تلاش می‌ورزند تا با بهانه‌های مختلف ضعف خود را توجیه کنند. و در هر نشست ارزیابی کارهای که انجام داده اند، بی‌نهایت تلاش می‌ورزند تا با نیرنگ و فریب ضعف و ناکامی خود در مسیر حصول نتایج قابل قبول را بپوشانند. ویروس کرونا اولین بهانه ضعف و ناکامی برای حصول اهداف

تعیین شده آنها نیست. این وضعیت در واقع نشان دهنده ناتوانی نظام است که قادر به حل مشکلات بشر نمی باشد و زمان اش فرا رسیده که از میدان رهبری و حاکمیت جهان کنار رفته و نظام مالک جهان که به تنهایی می تواند مردم را خوش حال و آرامش ببخشد، جای گزین آن گردد.

بخش زنان دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

شماره صدور: 1442AH / 041

9 ذوالقعدة 1442 هـ.ق

20 ژوئیه 2021 م

مترجم: عبدالله صالحی